

Udskriftsdato: 31. december 2025

KEN nr 9494 af 04/07/2014 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 46-14 om merudgifter - diætkost - diabetes - specialvarer - voksne - sukker

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2013-2123-22304

Ankestyrelsens principafgørelse 46-14 om merudgifter - diætkost - diabetes - specialvarer - voksne - sukker

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Diabeteskost som merudgift til voksne

Ved beregning af merudgifter til diabetikere medregnes merudgifter til diabeteskost.

Ved diabeteskost forstås den anbefalede kost, som en diabetiker efter de officielle danske diætprincipper for diabetes skal indtage.

Merudgiften beregnes ved at sammenligne den anbefalede diabeteskost med den danske gennemsnits-kost. Størrelsen af denne udgift afhænger som udgangspunkt af energibehov og køn, samt om diabetes-kost bliver beregnet med eller uden specialvarer.

Specialvarer

Ved specialvarer forstås kunstige sødemidler og specialprodukter.

Der er som udgangspunkt ikke helbredsmæssige behov for at indtage specialvarer.

Ved beregningen af nødvendige merudgifter skal der alene medtages udgifter til specialvarer, hvis det kan dokumenteres, at ansøgeren har behov for at benytte specialvarer, idet vedkommende ikke ved supplerende af hurtigvirkende insulin har mulighed for at kompensere for ekstra indtag af kulhydrater. Det skal også være sandsynliggjort, at borgeren rent faktisk anvender specialvarer i det daglige.

Forskellig vurdering ved voksne og børn

Vi henviser til principafgørelse 10-14 om diabeteskost og specialvarer til børn.

Specialvarer er ikke på samme måde en nødvendig merudgift for voksne som for børn, da det ikke kan forventes, at børn i samme grad vil kunne styre madindtag og foretage supplerende af hurtigvirkende insulin for at kompensere for ekstra indtag af kulhydrater.

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014 - § 100

Bekendtgørelse nr. 1434 af 23. december 2012 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse - §§ 1, 5 og 6

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt med henblik på afklaring af reglerne for beregning af merudgifter til kost til voksne diabetikere og som supplement til Principafgørelse nr. 10-14.

2. Reglerne

Lov om social service § 100 fastslår, at kommunen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.

Det fremgår af § 1 i bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, at det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i loven.

Efter bekendtgørelsens § 5 ydes der alene tilskud til nødvendige merudgifter, som er en følge af den nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne hos den person, der ansøger. Behovet vurderes i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation.

De udgifter til den daglige livsførelse, som personen selv ville have afholdt, hvis der ikke havde foreligget særlige omkostninger på grund af den nedsatte funktionsevne, skal afholdes af den pågældende selv.

Efter bekendtgørelsens § 6 sker udmåling af tilskuddet på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte.

3. Andre principafgørelser

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

10-14 Diabeteskost som merudgift til børn

Ved beregning af merudgifter til diabetikere medregnes merudgifter til kost . Merudgiften beregnes ved at sammenligne den anbefalede diabeteskost med den danske gennemsnitskost. Størrelsen af denne udgift afhænger som udgangspunkt af energibehov og køn, samt om diabeteskost skal beregnes med eller uden specialvarer.

Diabeteskost med eller uden specialvarer

For at normalisere barnets hverdag så meget som muligt, skal merudgifter til diabeteskost til børn beregnes med specialvarer, hvis familien kan sandsynliggøre, at barnet rent faktisk benytter specialvarer.

102-10: Udgifter til druesukker eller juice til regulering af lavt blodsukker skulle efter en konkret vurdering indgå ved beregning af nødvendige merudgifter til en person med insulinkrævende diabetes. Afgørelsen om størrelsen af merudgifter til druesukker eller juice skulle træffes efter at der var indhentet lægelige oplysninger og blodsukkermålinger om hyppigheden af de tilfælde, hvor ansøger havde lavt blodsukker. Der blev lagt vægt på, at juice og druesukker kan være relevant for personer med insulinkrævende diabetes til regulering af tilfælde med lavt blodsukker. Der blev endvidere lagt

vægt på, at det af Servicestyrelsens rapport fra 2007-2008 om diabeteskost fremgår, at der ved beregningen af udgifter til diætkost ikke er indregnet udgifter til sukkerpræparater.

103-10: Udgifter til druesukker og juice i forbindelse med lavt blodsukker/følingstilfælde skulle efter en konkret vurdering medtages ved beregningen af merudgifter til en person med insulinkrævende diabetes. Kommunen skulle lave en ny beregning af merudgifterne på grundlag af ansøgers egne blodsukkermålinger og oplysninger om antal tilfælde af lavt blodsukker, samt oplysninger fra behandlende læge. Der blev lagt vægt på, at ansøger jævnligt havde tilfælde af insulinføling, hvor hun havde behov for at regulere sit blodsukker med sukkerpræparater. Der blev endvidere lagt vægt på, at det af Servicestrel-

sens rapport fra 2007-2008 om diabeteskost fremgår, at der ved beregningen af udgifter til diætkost ikke er indregnet udgifter til sukkerpræparater.

230-09: Der var ikke grundlag for at foretage en ny beskrivelse og vurdering af ansøgers funktionsevne efter metode for god sagsbehandling, da behovet for en revurdering alene skyldtes konklusionerne i Velfærdsministeriets rapport om diabetikeres merudgifter til kost. En ny beskrivelse og vurdering af ansøgers funktionsevne skulle kun ske, hvis der forelå væsentlige ændringer i de forhold, der havde betydning for beskrivelsen og vurderingen af ansøgers funktionsevne.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i sag om klage over A Kommunes afgørelse af 11. december 2012, hvorefter du ikke længere er berettiget til at få dækket udgiften til diabeteskost med specialvarer.

Resultatet er:

- Kommunen skal behandle din sag vedrørende udgifter til specialvarer igen og træffe en ny afgørelse.

Vi hjemviser således sagen til fornyet behandling.

Kommunen skal foretage en ny beregning af dine merudgifter fra tidspunktet fra kommunens tidligere afgørelse.

Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag.

Begrundelse for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at der ved beregningen af merudgifter til dig skal medtages udgifter til specialvarer, hvis det kan dokumenteres, at du har behov for at benytte specialvarer.

Dette behov kan være begrundet i, at du ikke vil være i stand til ved supplerende med ekstra hurtigtvirkende insulin at kompensere for ekstra indtag af kulhydrater. Det er endvidere en betingelse, at du rent faktisk anvender specialvarer i det daglige.

Vi har lagt til grund, at det fremgår af ” Undersøgelse af merudgifter til diabeteskost 2007-2008” , at der var merudgifter forbundet med den anbefalede diabeteskost. Hvis der skal ydes merudgifter til specialvarer udgjorde udgifterne til den anbefalede diabeteskost sammen med specialvarer en merudgift i forhold til den danske gennemsnitskost på 150-200 kr. pr. måned for voksne.

Vi har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte konklusionerne i denne undersøgelse, der ikke er blevet afløst af en senere undersøgelse af beregningsgrundlaget for merudgifter til diabeteskost. Kommunens generelle miniundersøgelse af specialvarer i diætkosten kan ikke lægges til grund for beregningen.

Hvis du ikke har mulighed for ved supplerende af hurtigtvirkende insulin at kompensere for dit indtag af hurtige kulhydrater, og du kan sandsynliggøre, at du rent faktisk benytter disse i din dagligdag, finder vi, at der ved beregningen af nødvendige merudgifter skal medtages udgifter til specialvarer.

Vi har lagt vægt på, at kommunen ikke har foretaget en konkret og individuel vurdering af dit behov for diætkost med specialvarer.

Hjemvisningen af sagen betyder, at den er afsluttet i Ankestyrelsen og sendt tilbage til kommunen. Kommunen skal derfor fortsætte behandlingen af sagen og træffe en ny afgørelse.

Du kan klage over kommunens afgørelse efter de almindelige regler, dvs. ved at henvende dig til kommunen inden fire uger.

Bemærkninger til din klage

Du har i din klage oplyst, at du har merudgifter til transport til B Sygehus. Du har oplyst, at du benytter B Sygehus af praktiske årsager i forbindelse med dit job.

Du har endvidere anført, at du har yderligere merudgifter.

Vi bemærker dertil, at kommunen ved sagens remonstration har oplyst, at kommunen under henvisning til Principafgørelse 166-10 har ændret sin afgørelse vedrørende transportudgifter og fundet, at du har ret til dækning af den billigste transportform til det nærmeste behandlingssted.

Vi vurderer dermed ikke, at du har ret til yderligere til transport end det kommunen har beregnet.

Kommunen har endvidere ved remonstrationen anført, at hvis du ønskede, at kommunen skulle tage stilling til, om du var berettiget til at få dækket de yderligere merudgifter, som du havde oplyst, at du havde, skulle du sende kommunen en ny ansøgning herom.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

De oplysninger, som forelå, da kommunen traf afgørelse i sagen

Kommunes afgørelse af 11. december 2012

Din klage

Kommunens genvurdering

Kommunen meddelte den 11. december 2012, at din merudgiftsydelse blev bragt til ophør fra den 31. december 2012.

Kommunen kunne herefter godkende følgende udgifter:

Medicin:

Udgifterne blev uændret sat til 2.161 kr. Egenbetalingen til tilskudsberettiget medicin kan maks. Udgøre 3.655 kr. Såfremt hans egenbetaling oversteg dette beløb ville han kunne søge om en kronikerbevilling.

Diabeteskost:

Kommunen godkendte en merudgift på 68 kr. pr. mdr., som er taksten uden specialvarer.

Til grund herfor lå, at kommunen havde foretaget en miniundersøgelse om, hvorvidt der var en merudgift ved indkøb af specialvarer uden sukker og ved indkøb af flydende sødemidler i forhold til varer indeholdende almindelig, naturligt sukker.

Miniundersøgelsen konkluderede, at efter der var indført forhøjede afgifter på fedt og sukkervarer var det blevet billigere at købe specialprodukter frem for tilsvarende dagligvarer med almindeligt sukkerindhold.

Tidligere havde kommunens lægekonsulent udfærdiget en generel redegørelse, hvoraf det fremgik, at der ikke er videnskabelig begrundelse for, at specialprodukter er nødvendige i forbindelse med diabetikeres

kost. Det fremgik også, at de sukkerfri produkter ingen fordele har frem for almindelige produkter, og at diabetikere kan spise almindelige søde sager, men i begrænsede mængder.

Druesukker:

Der havde tidligere været godkendt 800 kr. til druesukker. Behovet herfor betragtes kun at være nødvendigt uden for hjemmet. Behovet fandtes at være sjældent og maks. en gang i døgnet.

Kommunen henviste til en hjemmeside, som var et billigere alternativ til f.eks. Apoteket og dagligvarebutikker.

Kommunen godkendte 1 pakke druesukker a'9 kr. pr. uge årligt/svarende til 468 kr.

Transportudgifter:

Kommunen afslog at dække transportudgifter til B Sygehus, da udgifter alene kunne dækkes til det nærmeste Sygehus.

Du har fremsendt en liste over de merudgifter, som du mener, at du må være berettiget til.

Du har bl.a. anført, at regeringen har besluttet, at ophæve fedt-/sukker-afgifter, hvorfor merudgifter til kost igen er aktuelle.

Endvidere var du ikke kompenseret for nogen form for transport til kontrol, der foregår i C. Årsagen til, at han havde valgt netop dette sygehus var, at han som oftest arbejder der.

Kommunen fastholdt sin afgørelse vedrørende medicin, diabeteskost og druesukker, men ændrede sin afgørelse for så vidt angår transportudgifter, idet kommunen bevilget merudgifter til transport med 115, 50 kr.

Kommunen bemærkede, at du i klagen havde oplyst om yderligere og ikke før omtalte merudgifter. Kommunen henviste dig til - såfremt du ønskede, at disse skulle behandles efter servicelovens § 100 - at sende en ny ansøgning herom.

Der har medvirket rådgivende lægelig sagkundskab ved behandlingen af sagen.